Ţine ochii deschiși și privește cu atenție

On Octombrie 17, 2021

Adevărata menire a privirii este să sporească potențialul de creație, dând sinelui permisiunea momentanã sã înțeleagă ce vrea, cu ochii care prezintă o fotografie.

Privesc valurile, sclipirea razelor de soare cum se reflectă în mare. O doamnă își caută de cinci minute loțiunea de plajă, dar nu-și dă seama că i-a căzut sub șezlong. Băiatul bronzat, cu covrigii de vânzare, își face traseul zilnic, încercând să vândă ceva. Undeva în larg se zărește o barcă micuță de pescari. Pescărușii sunt peste tot. Oamenii la fel. Nisip și scoci peste tot.

Eu n-am intrat în scenă, dar o voi face imediat. Citesc Wilhelm Hauff, ceva care mi-a scăpat din bibliotecă. În același timp ascult Roudeep. Sunt în miezul gândirii sistematice, încercând să aflu ceva despre relația artelor plastice cu natura.

Socotesc că este mai profitabil să deslușesc intenția pur artistică a omului de a se încadra într-un peisaj de vis, decât a face observați privitoare la cât de necesară este o perspectivă riguros științifică asupra artei.

Așadar, marea încă păstrează ceva din capacitatea mea de a visa, de a spera, privind totul prin lentila unei vârste fără de bătrânețe. Cred, până la urmă, că adevărata știință a artei începe cu privitul: să încerci să sesizezi acel "Unu Absolut" care apare în natură sub diverse întruchipări sau determinări. Iar tu să rămâi identic cu tine, peste tot, în aceste întruchipări și determinări.

Leadership: Poți să-ți hrănești sinele din Creația ta, dând unui spațiu de coexistență proporții vizuale fără limite prin intermediul unei imagini dominante, în conformitate cu înțelesul mai larg al expresiei "A bright ray of sunshine" ?

Privind marea, frumusețea ei, privind în ea reflexia soarelui, mi-am dat seama că lucrul cel mai bun și mai sigur pe care-l am de făcut este să mă țin de o imagine care nu pâlpâie în fața adevărurilor lumii, o imagine care își dezvoltă propriul gen de frumusețe vizibilă – aceea a culorilor care devin tot mai transparente pe măsură ce mintea explorează simbolul, ajungând la idei care se află dincolo de puterea de cuprindere a rațiunii.

Şi dacă este așa, că gândurile-mi străbat fără grabă orizontul unui spațiu deschis, fără limite, și un spațiu al întemeierii de sine, pe măsură ce privesc frumusețea direct vizibilă din lumina soarelui care atinge suprafața mării, mai întâi într-un mod destul de natural, apoi într-un mod destul de intensiv, atunci nu-mi mai rămâne decât să mă bucur de o priveliște superbă într-o vacanță de vis.

Dar arta ce are de spus în acest sens? Iar estetica nu cred că este singura care să aibă margini discutabile la noțiunile de oceanografie sau despre fotografierea peisajelor marine. Numeroase sunt argumentele zadarnice, asupra faptului că dacă un anumit gen de priveliște îmi bucură ochiul, sufletul și mintea, asta ar satisface cumva condițiile necesare cerute de un alt mod de cunoaștere a lumii prin artă, prin jocul spontan al imaginației creatoare.

În sfârșit, dacă încerc să mă privesc cu aceeași liniște cu care privesc marea, și dacă fac din această liniște un proces de ascultare a chemării mării, ca o linie melodică în surdină, atunci arta ar căpăta o față nouă, un alt mesaj, o tentă de grandoare. Iată de ce este important

să-mi ascult privirea când străbate întinsul unui spațiu unitar, depozitul colosal de energie neliniștită: fiindcă nu pot să mă leg intim de un anumit proces creativ, altfel decât dacă îmi transform privirea într-o rază de soare strălucitoare.

Expresia "a bright ray of sunshine" are înțelesul de convenție între ceea ce transformă priveliștea într-o adevărată bucurie a sufletului, și ceea ce emite sinele tău din perspectiva manifestării unei tendințe de hiperrealism.

În leadership, asta se traduce prin: "ceea ce vezi schimbat la tine este ce te aștepți să vezi în imaginea pe care o admiri."

Ţine ochii deschiși și privește cu atenție imaginea care te atrage la orizont, fiindcă este imaginea prin care Sinele tău Superior îți transmite ceva ce tu altfel nu ai putea să cunoști prin intermediul experienței de viață sau a raționamentului.

În artă este important să nu pierzi nimic din vedere, nici măcar aparențele atunci când faci distincția între ceea ce se datorează unei perspective de ansamblu asupra ideii de "unitate", deci ceva în conexiune strânsă cu Sinele, și ceea ce se datorează proceselor de identificare a unor noi abordări estetice.

Source: https://neculaifantanaru.com/tine-ochii-deschisi-si-priveste-cu-atentie.html